

האורח מהמלאים

א. שמוקביץ'

"איזה יופי" בגאווה אמר ויטיה "ושל מי הרעיון?
שלי!"
"אתה מומחה לרעיונות" ענה מיטיה "ורק
העבודה הייתה שלי לבדי."

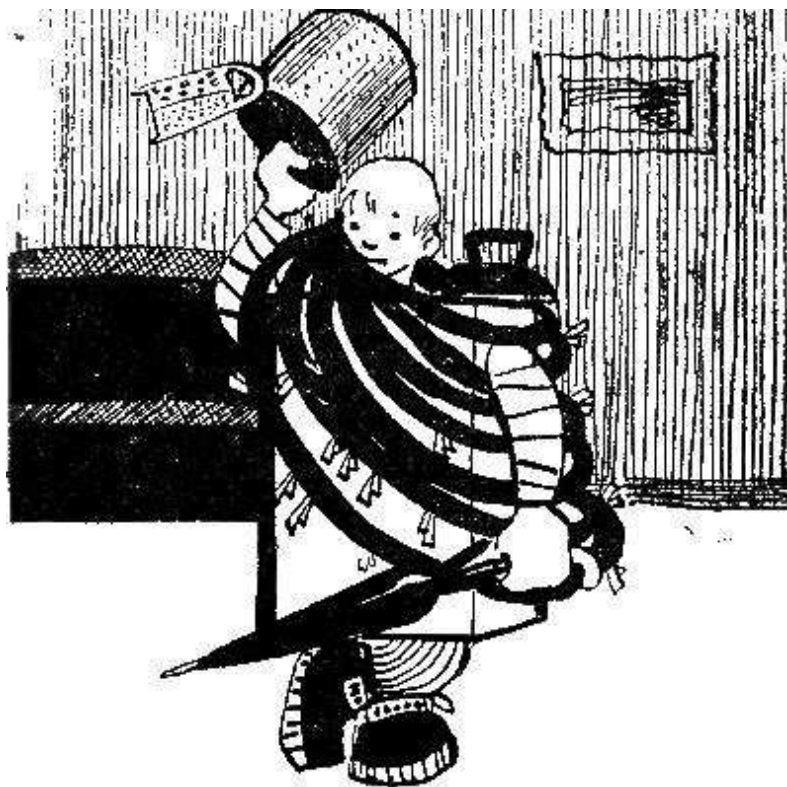
החללית מהמאדים, עשויה קרטון, ניר ופולסטיק
הייתה כבר מוכן לשיגור אל מרחבי החלל..

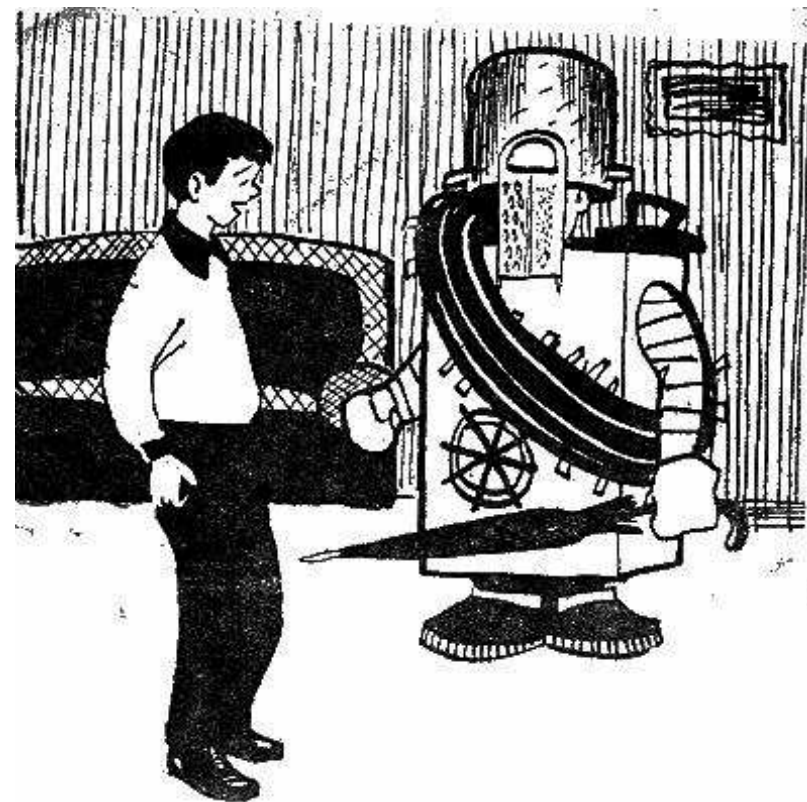
מיטיה חכה הרבה זמן. מאחורי הדלת נשמע
רעש כאילו צוות שיפוצים שלם עבד שם.

"גם אני לא ישבתי בטל" ענה ויטיה "בוא ותראה
איזה חליפת חלל עשיתי לאיש המאדים! תכף
אלבש אותה.. תמתין בפרוזדור.. אקרא לך.."
אמר למיטיה.

"נו?" שאל ויטיה בקול קשקוש צרוד של "איש
המאדים"
"תכף. קודם אשתה ולריאן של אמא להרגעה"
צחק מיטיה

"נו, בוא!" שמע מיטיה בסוף. הוא ניכנס לחדר
ונאלם דום.
התברר שאנשי המאדים לובשים קופסאות ריקות
של שואבי האבק במקום מעילים, מכסים את
ראשיהם בקלחות ומקשטים את עצמם בפומפיות
ומגהצים.

"לתושב המאדים היה עוד יותר קשה ללכת אילו
באו אל כדור הארץ" התנצל ויטיה "אצלנו כוח
הכובד גדול יותר.. מה דעתך, כדאי אולי עוד
להוסיף אנטנה של רדיו?"

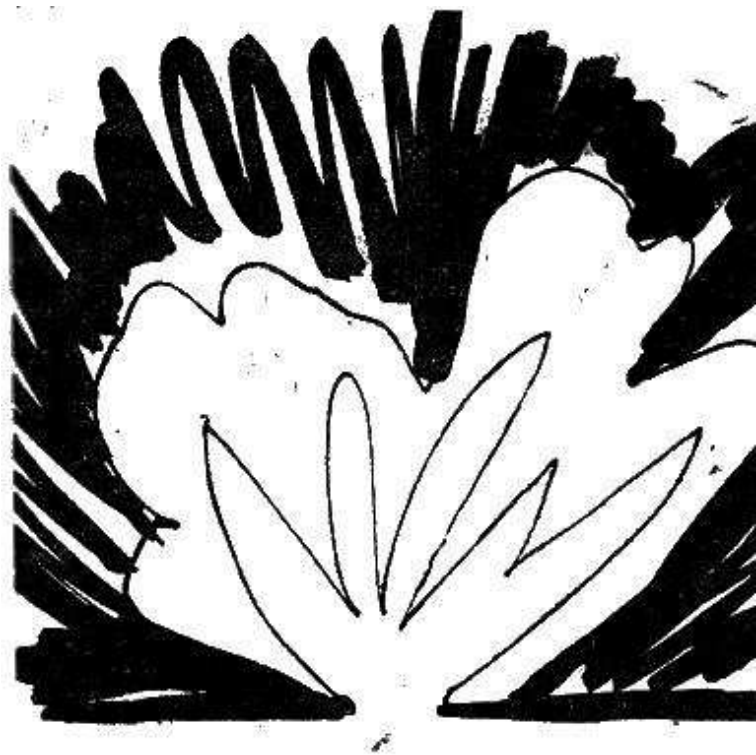
"ואתה, ויטיה, ניסית כבר ללכת בבגד הזה?"
ויטיה ניסה לצעוד אל הדלת ו.. מזל שמיטיה עוד
הספיק לתפוס אותו בזמן.

דוד כפור והשלגייה אמורים היו להסביר שאל
האשוח שלהם הגיע בחללית אורח מהמאדים כדי
לברך את כל הנאספים בשם תושבי המאדים.
את הברכה יביא, כמובן, האורח בלשון המקורית
של המאדים, ומיטיה יתרגם אותה.

התחפושת של איש המאדים שונתה, אך גם כך
הילדים בקושי הצליחו להגיע עם ויטיה לבית
הספר.

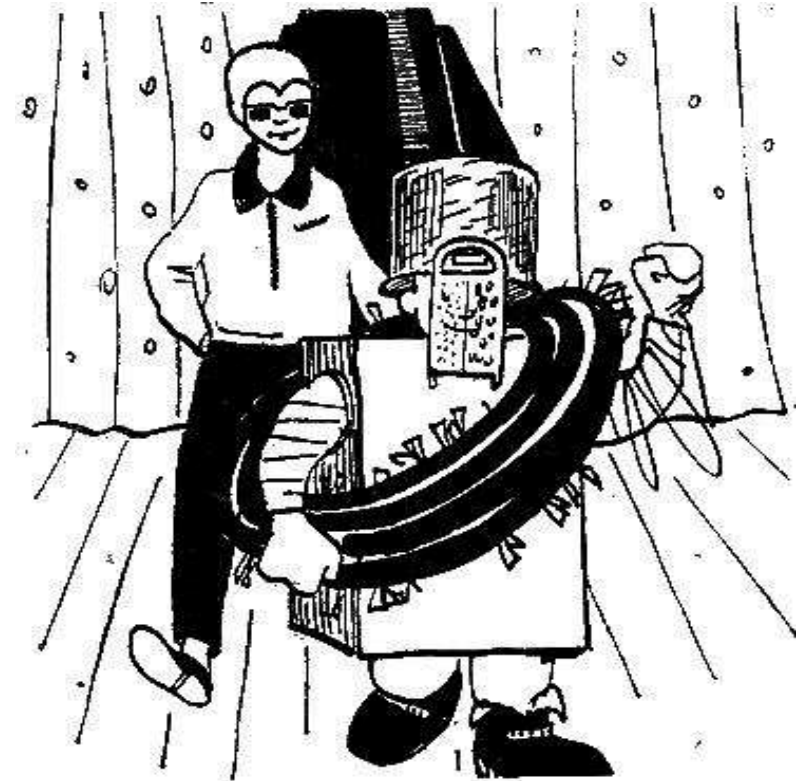
בשריקה, רעם ולהבות החללית נחתה על הבמה של בית הספר

החלק הראשון של הופעה עבר בהצלחה.

יתכן שרוחות החלל השפיעו על האורח, כי ברגע שרק דרך על פני כוכב הלכת שלנו הוא התעטש חזק.

אסטרונוט מיטיה יצא מהחללית במשקפים שחורים וכובע רחצה מגומי על ראשו, ואחריו האורח מהחלל בתלבושת של איש המאדים.

ומכאן כבר שום דבר לא התנהל לפי התוכנית.
איש המאדים התחיל לקרוא משהו, ניסה לתפוס
את ראשו, אך ללא הצלחה, כי ידיו לא הגיעו אל
הראש.
בסוף הוא נפל על ארבע והמשיך למלמל דבר מה
תוך נענוע חזק בראשו.

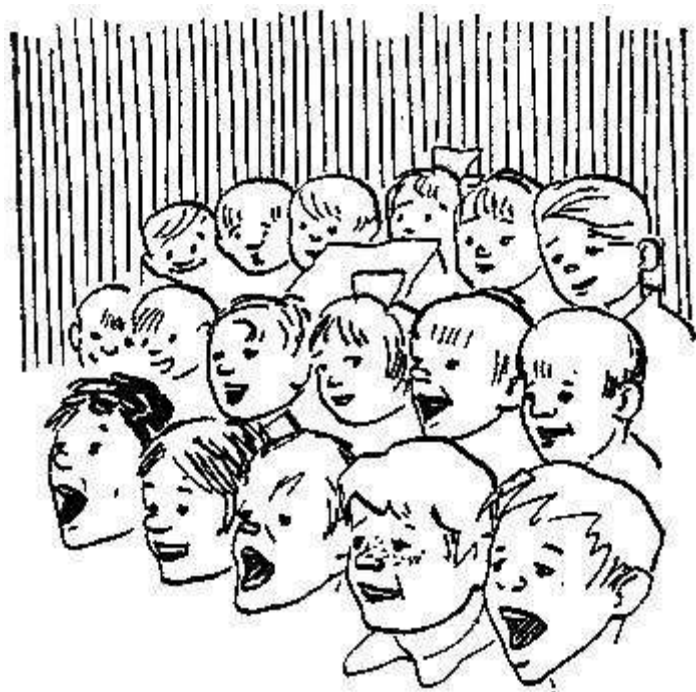
"לבריאות!" בנימוס קראה לו השלגייה.
"תודה" במפתיע ענה איש המאדים בלשון כדור
הארץ. התעטש שנית ופתאום, לעיני הכל, נעשה
קטן בראש.

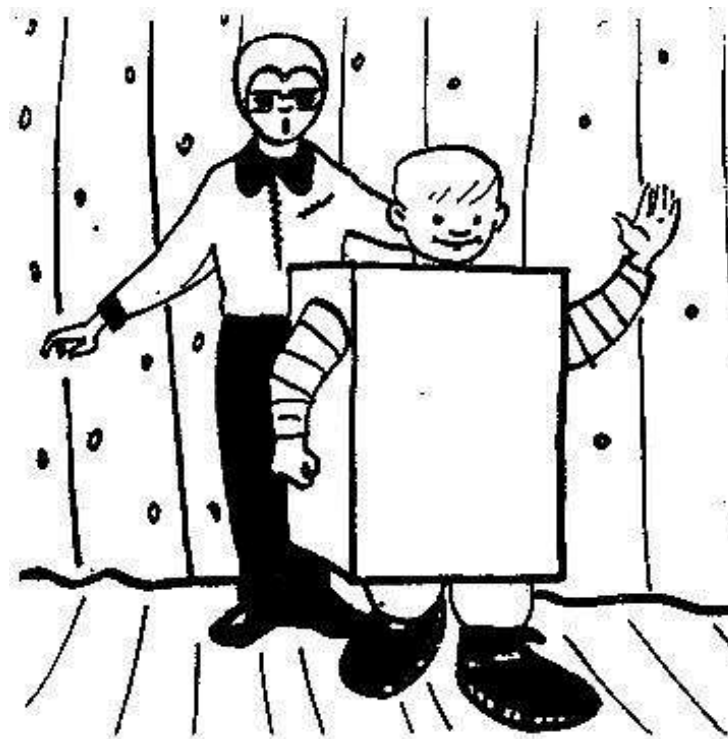
"האם לא ראית שראשי ניכנס כולו לקלחת? ואם
הייתי נחנק שם?"
"תפסיק" ענה לו מיטיה "מוטב שתתחיל לברך
בלשונך ואני אתחיל לתרגם.."

בסוף ראשו של איש המאדים נפרד מהגוף ועם
רעש מתכתי התגלגל לרגלי השלגייה המבוהלת
עד מוות.
רק אז לאורח מהחלל חזר כושר דיבור והוא
התנפל על האסטרונוט המארח.

כל זה לא היה לפי תוכנית ההצגה, אך באולם
היה כל כך שמח, שכפי שסיפרו, פתיתי שלג
נשרו מהתחפושת של השלגייה ולדוד כפור נפל
הזקן.

"אין לי צורך במתרגם!" לא ויתר ויטיה "כי... כי
על המאדים כל הילדים לומדים לדבר רוסית. וכל
תלמידי המאדים שלחו אותי כדי לברך אתכם
בלשון רוסית טהורה. זהו!"

